

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 53

Ediția în limba română

Legislație

Anul 62

22 februarie 2019

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2019/287 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 februarie 2019 de punere în aplicare a clauzelor de salvagardare bilaterale și a altor mecanisme care permit retragerea temporară a preferințelor aferente anumitor acorduri comerciale încheiate între Uniunea Europeană și țări terțe** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2019/288 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 februarie 2019 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește anumite norme referitoare la plățile directe și la sprijinul pentru dezvoltarea rurală în anii 2019 și 2020** 14

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/287 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 februarie 2019

de punere în aplicare a clauzelor de salvagardare bilaterale și a altor mecanisme care permit retragerea temporară a preferințelor aferente anumitor acorduri comerciale încheiate între Uniunea Europeană și țări terțe

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea încheie în mod periodic acorduri comerciale cu țări terțe prin care acordă tratament preferențial țărilor respective. Astfel de acorduri comerciale ar putea include clauze de salvagardare bilaterale și alte mecanisme privind retragerea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale, cum ar fi mecanismele de stabilizare pentru anumite produse sensibile. Specificitățile anumitor produse care fac obiectul acordurilor comerciale și situația vulnerabilă a regiunilor ultraperiferice ale Uniunii menționate la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar putea necesita dispoziții ad-hoc.
- (2) Este necesar să se stabilească procedurile de garantare a punerii în aplicare eficace a clauzelor de salvagardare bilaterale, precum și a altor mecanisme privind retragerea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale.
- (3) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere niciunor dispoziții specifice care sunt prevăzute în acordurile comerciale și referitoare la măsuri de salvagardare și la alte mecanisme privind retragerea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale, în cazul în care dispozițiile specifice nu sunt în conformitate cu prezentul regulament. Orice astfel de dispoziție specifică ar trebui inclusă în lista din anexa la prezentul regulament. Prin urmare, Comisia nu ar trebui să fie împiedicată să negocieze astfel de dispoziții specifice în acordurile comerciale viitoare cu țări terțe.
- (4) Măsurile de salvagardare pot fi luate în considerare numai dacă produsul în cauză este importat în Uniune în cantități atât de mari, în valori absolute sau prin raportare la producția Uniunii, și în astfel de condiții, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor de produse similare sau aflate în concurență directă din Uniune. Măsurile de salvagardare ar trebui să adopte una dintre formele menționate în acordul comercial relevant.
- (5) Supervizarea și revizuirea acordurilor comerciale, desfășurarea investigațiilor și, după caz, instituirea unor măsuri de salvagardare ar trebui îndeplinite în modul cel mai transparent cu putință.
- (6) Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la orice tendințe ale importurilor care ar putea face necesară impunerea măsurilor de salvagardare.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 15 ianuarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 ianuarie 2019.

- (7) Fiabilitatea datelor statistice referitoare la toate importurile din țările în cauză către Uniune este, așadar, esențială pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile pentru impunerea măsurilor de salvagardare.
- (8) Monitorizarea strictă a oricăror produse sensibile ar facilita luarea la timp a deciziilor cu privire la eventuala deschidere a investigațiilor și impunerea ulterioară de măsuri de salvagardare. De aceea, Comisia ar trebui să monitorizeze cu regularitate importurile oricăror produse sensibile, începând cu data aplicării provizorii a acordului comercial relevant sau începând cu data intrării în vigoare a acestuia, în cazul în care nu există o aplicare cu titlu provizoriu. Monitorizarea ar trebui extinsă la alte produse sau sectoare în cazul în care industria relevantă din Uniune formulează o cerere justificată în mod corespunzător adresată Comisiei.
- (9) Se impune, de asemenea, stabilirea unor termene pentru deschiderea unor investigații și pentru a se stabili dacă sunt necesare măsuri de salvagardare, în scopul de a se asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, în vederea unei securități juridice sporite pentru operatorii economici în cauză.
- (10) Aplicarea oricărei măsuri de salvagardare ar trebui să fie precedată de o investigație, sub rezerva dreptului Comisiei de a aplica măsuri provizorii de salvagardare în circumstanțe critice.
- (11) Măsurile de salvagardare ar trebui aplicate numai în măsura necesară și pe parcursul perioadei necesare pentru a preveni prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea. Ar trebui stabilită durata maximă a măsurilor de salvagardare, precum și dispoziții specifice pentru prelungirea acestora și pentru reexaminarea acestor măsuri.
- (12) Comisia ar trebui să inițieze consultări cu țările în cauză care sunt afectate de măsuri de salvagardare, în cazul în care acordurile comerciale la care sunt părți impun acest lucru.
- (13) Pentru a modifica anexa la prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adăugarea sau eliminarea unor rubrici referitoare la: un acord comercial; orice dispoziții specifice incluse într-un acord comercial și legate de măsuri de salvagardare sau de alte mecanisme privind retragerea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale care nu sunt în conformitate cu prezentul regulament; orice produse identificate ca fiind sensibile în cadrul unui acord comercial; sau orice alte dispoziții de instituire a unor norme specifice pentru alte mecanisme. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație⁽²⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (14) Punerea în aplicare a clauzelor de salvagardare bilaterale sau a altor mecanisme și instituirea unor criterii transparente pentru suspendarea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale care sunt prevăzute în acordurile comerciale necesită condiții uniforme pentru adoptarea măsurilor de salvagardare provizorii și definitive, instituirea măsurilor prelabile de supraveghere, încheierea unei investigații fără instituirea de măsuri și suspendarea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale.
- (15) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾.
- (16) Procedura de consultare ar trebui să fie utilizată pentru adoptarea de măsuri prelabile de supraveghere și de măsuri provizorii de salvagardare, având în vedere efectele respectivelor măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri de salvagardare definitive. Procedura de examinare ar trebui să se aplice instituirii de măsuri de salvagardare definitive și revizuirii unor astfel de măsuri.
- (17) În cazul în care motive imperioase de urgență impun acest lucru, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile dacă, în cazuri temeinic justificate, o întârziere în instituirea măsurilor de salvagardare provizorii ar cauza un prejudiciu care ar fi dificil de reparat sau pentru a preveni un impact negativ asupra pieței Uniunii ca urmare a creșterii importurilor.

⁽²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (18) Ar trebui adoptate dispoziții în ceea ce privește tratamentul informațiilor confidențiale pentru a preveni dezvăluirea de secrete de afaceri.
- (19) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport anual privind punerea în aplicare a acordurilor comerciale incluse în anexa la prezentul regulament și privind aplicarea măsurilor de salvagardare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește dispozițiile de punere în aplicare a clauzelor de salvagardare bilaterale și a altor mecanisme privind retragerea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale conținute în acordurile comerciale încheiate între Uniune și una sau mai multe țări terțe și menționate în anexa la prezentul regulament.

Aceste dispoziții se aplică fără a aduce atingere vreuneia dintre dispozițiile specifice conținute în acordurile comerciale și enumerate în anexă, referitoare la clauzele de salvagardare bilaterale sau la alte mecanisme pentru suspendarea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale în cazul în care astfel de dispoziții nu sunt în conformitate prezentul regulament.

Prin urmare, prezentul regulament nu împiedică Comisia să negocieze astfel de dispoziții specifice în cadrul viitoarelor acorduri comerciale.

(2) Articolul 194 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ continuă să se aplice pentru aplicarea măsurilor de salvagardare pentru suspendarea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale conținute în acordurile comerciale încheiate între Uniune și țările terțe care nu sunt menționate în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „acord” înseamnă un acord comercial menționat în anexa la prezentul regulament;
2. „clauză de salvagardare bilaterală” înseamnă o dispoziție privind retragerea temporară a preferințelor tarifare care este prevăzută într-un acord;
3. „părți interesate” înseamnă părțile afectate de importurile produsului;
4. „industrie a Uniunii” înseamnă totalitatea producătorilor de produse similare sau aflate în concurență directă din Uniune, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii, sau producătorii din Uniune ale căror producții colective de produse similare sau aflate în concurență directă constituie o proporție majoră a producției totale a produselor respective în Uniune; în cazurile în care un produs similar sau aflat în concurență directă este doar unul dintr-o serie de produse fabricate de producătorii din Uniune, industria Uniunii este definită în raport cu operațiunile specifice realizate pentru producerea produselor similare sau aflate în concurență directă;
5. „prejudiciu grav” înseamnă o degradare generală considerabilă a situației industriei Uniunii;
6. „amenințarea unui prejudiciu grav” înseamnă un prejudiciu grav care este iminent în mod evident, a cărui existență se determină pe baza unor informații verificabile;
7. „produs sensibil” înseamnă un produs identificat într-un acord specific ca fiind relativ mai vulnerabil la creșterea importurilor decât alte produse;
8. „perioadă de tranziție” înseamnă o perioadă de 10 ani de la intrarea în vigoare a acordului, cu excepția cazului în care aceasta este definită altfel în acordul relevant;
9. „țara în cauză” înseamnă o țară terță care constituie parte la un acord.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizații comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

Articolul 3

Principii

- (1) O măsură de salvagardare poate fi instituită în conformitate cu prezentul regulament în cazul în care un produs care provine din țara în cauză este importat în Uniune:
- (a) în cantități atât de mari, în valori absolute sau prin raportare la producția Uniunii; și
 - (b) în astfel de condiții, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii; și
 - (c) creșterea importurilor este rezultatul efectului obligațiilor care decurg în temeiul acordului respectiv, inclusiv al reducerii sau eliminării taxelor vamale pentru produsul respectiv.
- (2) O măsură de salvagardare poate lua una dintre următoarele forme:
- (a) o suspendare a unei reduceri suplimentare a nivelului taxei vamale aplicabile produsului vizat prevăzută în programul de eliminare a tarifelor din acordul cu țara în cauză;
 - (b) o creștere a taxei vamale aplicabile produsului în cauză la un nivel care să nu depășească valoarea cea mai mică dintre:
 - (i) nivelul taxei vamale aplicabile națiunii celei mai favorizate pentru produsul în cauză, în vigoare în momentul adoptării măsurii de salvagardare; sau
 - (ii) nivelul de bază al taxei vamale, astfel cum este specificat în programul de eliminare a tarifelor din acordul cu țara în cauză.

Articolul 4

Monitorizare

- (1) Comisia monitorizează în mod periodic evoluția statisticilor privind importul oricăror produse sensibile menționate în anexa la prezentul regulament cu privire la fiecare acord. În acest scop, Comisia cooperează și face schimb de date în mod regulat cu statele membre și cu industria Uniunii.
- (2) În baza unei cereri justificate în mod corespunzător din partea sectorului industrial vizat din Uniune, Comisia poate extinde domeniul monitorizării menționate la alineatul (1) la orice produse sau sectoare, altele decât cele menționate în anexă.
- (3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual de monitorizare cu privire la datele statistice referitoare la importurile de produse sensibile, precum și de orice produse sau din orice sectoare asupra cărora monitorizarea a fost extinsă.

Articolul 5

Deschiderea unei investigații

- (1) Comisia deschide o investigație la cererea unui stat membru, a oricărei persoane fizice sau juridice care acționează în numele industriei Uniunii sau a oricărei asociații fără personalitate juridică care acționează în numele industriei Uniunii, sau la inițiativa Comisiei, în cazul în care există suficiente dovezi *prima facie* privind un prejudiciu grav sau o amenințare de prejudiciu grav la adresa industriei din Uniune, constatate pe baza factorilor menționați la articolul 6 alineatul (5).
- (2) O cerere de deschidere a unei investigații poate fi transmisă, de asemenea, în comun de industria Uniunii sau de orice persoană fizică sau juridică care acționează în numele industriei Uniunii ori de orice asociație fără personalitate juridică care acționează în numele industriei Uniunii și a sindicatelor. În plus, cererile de deschidere a unei investigații pot fi sprijinite de sindicate. Aceasta nu afectează dreptul industriei Uniunii să retragă cererea.
- (3) Cererea de deschidere a unei investigații conține următoarele informații:
- (a) rata și volumul creșterii importurilor produsului în cauză în valori absolute și relative;
 - (b) cota de piață internă absorbită de importurile crescute și variațiile nivelului vânzărilor, producției, productivității, utilizării capacităților, profiturilor și pierderilor și ocupării forței de muncă în ceea ce privește industria Uniunii.
- (4) Domeniul de aplicare al produsului care face obiectul unei investigații poate viza una sau mai multe linii tarifare sau unul sau mai multe segmente al uneia sau mai multor linii tarifare, în funcție de circumstanțele specifice ale pieței, sau poate urmări orice segmentare a produsului aplicată în mod obișnuit în industria Uniunii.

(5) De asemenea, poate fi deschisă o investigație în cazul în care se constată o creștere bruscă a importurilor concentrată în unul sau mai multe state membre, cu condiția să existe suficiente dovezi *prima facie* privind un prejudiciu grav sau o amenințare de prejudiciu grav la adresa industriei din Uniune, astfel cum au fost constatate pe baza factorilor menționați la articolul 6 alineatul (5).

(6) Comisia transmite statelor membre o copie a cererii de deschidere a unei investigații înainte de a deschide investigația. În cazul în care Comisia intenționează să deschidă o investigație din proprie inițiativă în temeiul alineatului (1), aceasta furnizează informații statelor membre de îndată ce a stabilit necesitatea deschiderii investigației respective.

(7) În cazul în care Comisia constată că există suficiente dovezi *prima facie* pentru a justifica deschiderea unei investigații, aceasta deschide investigația și publică un aviz de deschidere a investigației (denumit în continuare „avizul de deschidere”) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Investigația se deschide în termen de o lună de la data primirii cererii de către Comisie în temeiul alineatului (1).

(8) Avizul de deschidere conține următoarele elemente:

- (a) un rezumat al informațiilor primite de către Comisie și o cerere ca orice informație relevantă să fie comunicată Comisiei;
- (b) termenul în care părțile interesate își pot face cunoscute observațiile în scris și în care acestea pot comunica informații Comisiei, în cazul în care este necesar să se țină seama de aceste observații și informații pe parcursul investigației;
- (c) termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (9).

Articolul 6

Desfășurarea investigației

(1) După publicarea avizului de deschidere în conformitate cu articolul 5 alineatele (7) și (8), Comisia deschide o investigație.

(2) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs oricărei astfel de cereri. Dacă aceste informații sunt de interes general și nu sunt confidențiale în sensul articolului 12, acestea sunt incluse în dosarul neconfidențial, astfel cum se prevede la alineatul (8) de la prezentul articol.

(3) Atunci când este posibil, investigația este finalizată în termen de șase luni de la data publicării avizului de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Termenul respectiv poate fi prelungit cu încă trei luni în circumstanțe excepționale, cum ar fi numărul neobișnuit de mare al părților interesate sau situațiile de piață complexe. Comisia informează toate părțile interesate cu privire la o astfel de prelungire și explică motivele acesteia.

(4) Comisia adună toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a stabili condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) și, după caz, verifică aceste informații.

(5) Comisia evaluează toți factorii relevanți de natură obiectivă și cuantificabilă care afectează situația industriei Uniunii, în special nivelul și volumul creșterii importurilor produsului în cauză, în valori absolute și relative, cota de piață internă absorbită de importurile sporite și variațiile referitoare la industria Uniunii cu privire la nivelul vânzărilor, producției, productivității, utilizării capacităților, profiturilor și pierderilor și ocupării forței de muncă. Această listă nu este exhaustivă, iar Comisia poate lua în considerare și alți factori relevanți pentru a stabili dacă există un prejudiciu grav sau o amenințare a unui prejudiciu grav, cum ar fi stocurile, prețurile, rentabilitatea capitalului angajat, fluxul de numerar, nivelul cotelor de piață și alți factori care cauzează sau care ar fi putut cauza prejudicii grave sau care prezintă o amenințare de prejudiciu grav la adresa industriei Uniunii.

(6) Părțile interesate care au comunicat informații în conformitate cu articolul 5 alineatul (8) litera (b) și reprezentanții țării în cauză pot lua cunoștință, prin cerere scrisă, de toate informațiile obținute de Comisie în legătură cu investigația, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau de cele ale statelor membre, cu condiția ca astfel de informații să fie relevante în vederea prezentării dosarului lor, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 12, și să fie utilizate de Comisie în cadrul investigației. Părțile interesate pot de asemenea prezenta observațiile lor privind astfel de informații. Atunci când există suficiente dovezi *prima facie* în sprijinul observațiilor respective, Comisia le ia în considerare.

(7) Comisia se asigură că toate datele și statisticile utilizate în cadrul investigației sunt reprezentative, disponibile, inteligibile, transparente și verificabile.

(8) Imediat ce există condițiile tehnice necesare, Comisia asigură accesul online, protejat cu o parolă, la dosarul neconfidențial („platforma online”), pe care îl gestionează și prin care se difuzează toate informațiile relevante și care nu sunt confidențiale în sensul articolului 12. Se acordă acces la platforma online părților interesate, statelor membre și Parlamentului European.

(9) Comisia audiază părțile interesate, în special în cazul în care acestea au solicitat în scris să fie audiate, în termenul stabilit în avizul de deschidere publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că rezultatul investigației este susceptibil de a le afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate. Comisia audiază părțile interesate și cu alte ocazii, dacă există motive speciale în acest sens.

(10) Comisia facilitează accesul la investigație al sectoarelor industriale neomogene și fragmentate, care sunt compuse în mare parte din întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), prin intermediul unui serviciu de asistență dedicat pentru IMM-uri, de exemplu prin activități de sensibilizare, prin furnizarea de informații generale și de explicații cu privire la proceduri și la modalitatea de a depune o cerere, prin distribuirea de chestionare standard în toate limbile oficiale ale Uniunii și prin răspunsuri la întrebări generale, fără legătură cu un caz anume. Serviciul de asistență dedicat pentru IMM-uri pune la dispoziție formulare standard pentru statisticile ce urmează a fi transmise pentru reprezentativitate, precum și chestionare.

(11) Atunci când informațiile nu sunt furnizate în termenul stabilit de Comisie sau atunci când investigația întâmpină un obstacol semnificativ, Comisia poate lua o decizie pe baza datelor disponibile. În cazul în care constată că o parte interesată sau o parte terță a furnizat informații false sau înșelătoare, Comisia nu ține seama de informațiile respective și poate utiliza datele disponibile.

(12) Comisia instituie biroul consilierului-auditor, ale cărui competențe și responsabilități sunt stabilite în cadrul mandatului său adoptat de Comisie; biroul respectiv garantează exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale părților interesate.

(13) Comisia informează, în scris, țara sau țările în cauză cu privire la deschiderea unei investigații.

Articolul 7

Măsuri prealabile de supraveghere

(1) Comisia poate adopta măsuri prealabile de supraveghere cu privire la importurile unui produs dintr-o țară în cauză atunci când evoluția importurilor produsului respectiv este de așa natură, încât ar putea duce la una dintre situațiile menționate la articolele 3 și 5. Respectiv măsuri prealabile de supraveghere se adoptă prin intermediul unor acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 17 alineatul (2).

(2) Măsurile prealabile de supraveghere sunt valabile pentru o perioadă limitată. În lipsa unor dispoziții contrare, acestea încetează să fie valabile la sfârșitul celei de a doua perioade de șase luni care urmează primei perioade de șase luni de la introducerea măsurilor respective.

Articolul 8

Instituirea unor măsuri de salvagardare provizorii

(1) Comisia adoptă măsuri de salvagardare provizorii în circumstanțe critice în care este probabil ca o întârziere să cauzeze un prejudiciu care ar fi dificil de reparat, impunând adoptarea de măsuri imediate, în urma unei constatări preliminare a Comisiei bazate pe factorii menționați la articolul 6 alineatul (5), conform căreia există suficiente dovezi *prima facie* care indică faptul că un produs originar din țara în cauză este importat:

- (a) în cantități atât de mari, în valori absolute sau prin raportare la producția Uniunii; și
- (b) în astfel de condiții, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii; și
- (c) creșterea importurilor este rezultatul reducerii sau al eliminării taxelor vamale aplicabile produsului respectiv.

Respectivele măsuri de salvagardare provizorii se adoptă prin intermediul unor acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 17 alineatul (2).

(2) Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător, în cazul în care un stat membru solicită intervenția imediată a Comisiei și în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 17 alineatul (4). Comisia adoptă o decizie în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea solicitării.

- (3) Măsurile de salvagardare provizorii nu se aplică timp de mai mult de 200 de zile calendaristice.
- (4) În cazul în care măsurile de salvagardare provizorii sunt abrogate deoarece investigația arată că nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 3 alineatul (1), orice taxă vamală percepută în temeiul măsurilor de salvagardare provizorii respective se rambursează automat.
- (5) Măsurile de salvagardare provizorii se aplică oricărui produs pus în liberă circulație după intrarea în vigoare a măsurilor respective. Cu toate acestea, respectivele măsuri nu împiedică punerea în liberă circulație a produselor aflate deja în drum spre Uniune, atunci când destinația acestora nu mai poate fi schimbată.

Articolul 9

Încheierea investigațiilor și a procedurilor fără instituirea de măsuri

- (1) În cazul în care în urma unei investigații se ajunge la concluzia că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), Comisia publică o decizie de încheiere a investigației și a procedurilor în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 17 alineatul (3).
- (2) Comisia publică un raport în care prezintă rezultatele și concluziile întemeiate la care a ajuns în ceea ce privește toate chestiunile relevante, de fapt sau de drept, acordând importanța cuvenită protecției informațiilor confidențiale în sensul articolului 12.

Articolul 10

Instituirea unor măsuri de salvagardare definitive

- (1) În cazul în care în urma unei investigații se ajunge la concluzia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1), Comisia poate adopta măsuri de salvagardare definitive în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 17 alineatul (3).
- (2) Comisia publică un raport care cuprinde o sinteză a faptelor materiale și a considerațiilor relevante pentru decizia luată, acordând importanța cuvenită protecției informațiilor confidențiale în sensul articolului 12.

Articolul 11

Durata și reexaminarea măsurilor de salvagardare

- (1) O măsură de salvagardare rămâne în vigoare numai pe perioada necesară pentru a preveni sau pentru a remedia prejudiciul grav adus industriei Uniunii și pentru a facilita adaptarea. Această perioadă nu depășește doi ani, în afara cazului în care este prelungită în conformitate cu alineatul (2).
- (2) Durata inițială a unei măsuri de salvagardare prevăzute la alineatul (1) poate fi prelungită cu cel mult doi ani dacă măsura de salvagardare este necesară în continuare pentru a preveni sau pentru a remedia prejudiciul grav adus industriei Uniunii și dacă există dovezi conform cărora industria din Uniune se adaptează.
- (3) Orice stat membru, orice persoană fizică sau juridică care acționează în numele industriei din Uniune sau orice asociație fără personalitate juridică care acționează în numele industriei din Uniune poate solicita o prelungire astfel cum este menționată la alineatul (2) din prezentul articol. În acest caz, înainte de a lua o decizie cu privire la prelungire, Comisia efectuează o reexaminare pentru a investiga dacă condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol sunt îndeplinite, ținând seama de elementele menționate la articolul 6 alineatul (5). Comisia poate iniția o astfel de reexaminare din proprie inițiativă dacă există suficiente dovezi *prima facie* potrivit cărora condițiile prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol au fost îndeplinite. Măsura de salvagardare rămâne în vigoare în așteptarea rezultatului reexaminării respective.
- (4) Avizul de deschidere a unei reexaminări menționate la alineatul (3) din prezentul articol este publicat în conformitate cu articolul 5 alineatele (7) și (8). Reexaminarea este efectuată în conformitate cu articolul 6.
- (5) Orice decizie cu privire la o prelungire în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol se efectuează în conformitate cu articolele 9 și 10.
- (6) Durata totală a unei măsuri de salvagardare nu poate depăși patru ani, inclusiv perioada de aplicare a oricărei măsuri de salvagardare provizorii, perioada inițială de aplicare și orice prelungire a acesteia.

*Articolul 12***Confidențialitate**

- (1) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament pot fi utilizate doar în scopul în care au fost solicitate.
- (2) Informațiile de natură confidențială și informațiile furnizate în mod confidențial, primite în temeiul prezentului regulament, nu se dezvăluie fără consimțământul expres al persoanei care le furnizează.
- (3) Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația ar trebui să fie confidențială. Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate cu caracter neconfidențial. Aceste rezumate sunt suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a conținutului informațiilor confidențiale. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că informațiile nu pot face obiectul unor rezumate. În aceste cazuri, părțile interesate indică motivele pentru care nu este posibil un rezumat. Cu toate acestea, în cazul în care se constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și că persoana care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.
- (4) În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când este probabil ca dezvăluirea acesteia să aibă consecințe nefavorabile semnificative pentru persoana care a furnizat-o sau pentru sursa acesteia.
- (5) Alineatele (1)-(4) nu împiedică autoritățile Uniunii să facă trimitere la informații cu caracter general, în special la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, autoritățile Uniunii țin seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor de afaceri să nu fie dezvăluite.

*Articolul 13***Raport**

- (1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la aplicarea, punerea în aplicare și îndeplinirea obligațiilor incluse în fiecare acord, inclusiv cu privire la capitolul privind comerțul și dezvoltarea durabilă, dacă acordul conține un astfel de capitol, și în prezentul regulament.
- (2) Raportul include, printre altele, informații cu privire la aplicarea oricărei măsuri provizorii și măsuri de salvagardare definitive, a oricărei măsuri prealabile de supraveghere, a oricărei măsuri de supraveghere regională și măsuri de salvagardare, încheierea oricărei investigații sau proceduri fără instituirea de măsuri, precum și informații privind activitățile diferitelor organisme responsabile de punerea în aplicare a acordului și activitățile grupurilor consultative interne.
- (3) În raport se prezintă, de asemenea, un rezumat al statisticilor și al evoluției schimburilor comerciale cu fiecare țară în cauză.
- (4) În termen de două luni de la prezentarea raportului de către Comisie, Parlamentul European poate să invite Comisia la o reuniune a comisiei sale competente pentru a prezenta și pentru a explica orice aspect legat de punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (5) Comisia publică raportul în termen de cel mult trei luni de la prezentarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu.

*Articolul 14***Alte mecanisme și criterii pentru retragerea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale**

- (1) În cazul în care un acord prevede alte mecanisme și criterii care permit retragerea temporară a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale cu privire la anumite produse, cum ar fi un mecanism de stabilizare referitor la regiunile ultraperiferice ale Uniunii, de exemplu, atunci când condițiile stabilite în acordul relevant sunt întrunite, Comisia adoptă acte de punere în aplicare:
 - (a) de suspendare sau de confirmare a nesuspendării preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale privind produsul în cauză;
 - (b) de reinstituire a preferințelor tarifare sau a altor tratamente preferențiale, atunci când condițiile stabilite în acordul relevant sunt întrunite;

- (c) de ajustare a suspendării pentru a se conforma condițiilor prevăzute în acordul relevant; sau
- (d) de luare a oricărei alte măsuri prevăzute în acordul relevant.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 17 alineatul (3).

(2) În cazul în care motive imperioase de urgență impun acest lucru, dacă o întârziere în luarea măsurilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol ar cauza un prejudiciu care ar fi dificil de reparat sau pentru a preveni un impact negativ asupra situației pieței Uniunii, în special ca urmare a creșterii importurilor, sau în alte cazuri prevăzute de acordul în cauză, Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu aplicabilitate imediată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (4).

Articolul 15

Acte delegate

Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 16, cu scopul de a modifica anexa pentru a adăuga sau a elimina rubrici referitoare la:

- (a) un acord;
- (b) orice dispoziție specifică menționată la articolul 1 alineatul (1) al doilea paragraf;
- (c) orice produse sensibile;
- (d) orice dispoziții de stabilire a unor norme specifice pentru alte mecanisme astfel cum sunt menționate la articolul 14 privind, printre altele, dacă este cazul, monitorizarea, termenele pentru investigații și raportarea.

Articolul 16

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 15 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani, începând de la 14 martie 2019. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 15 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 15 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 17

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor (JO L 83, 27.3.2015, p. 16).

- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 coroborat cu articolul 4 din regulamentul respectiv.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 13 februarie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

—

ANEXĂ

DISPOZIȚIILE SPECIFICE INCLUSE ÎN ACORDURI ȘI PUSE ÎN APLICARE PRIN PREZENTUL REGULAMENT

Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și Republica Singapore

Data aplicării	xx/xx/xxxx
Clauza de salvagardare bilaterală	Articolul 3.10 (Aplicarea măsurilor de salvagardare bilaterale)
Dispoziție (dispoziții) specifică (specifice) inclusă (incluse) în acord:	<p>Articolul 3.9 litera (b): „(b) «perioadă de tranziție» înseamnă o perioadă de 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord”</p> <p>Articolul 3.11 alineatul (5): „(5) Niciuna dintre părți nu aplică o măsură de salvagardare bilaterală în conformitate cu articolul 3.10 (Aplicarea măsurilor de salvagardare bilaterale) alineatul (1): ... (c) după expirarea perioadei de tranziție, cu excepția cazului în care cealaltă parte își dă acordul.”</p>

Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și Republica Socialistă Vietnam

Data aplicării	xx/xx/xxxx
Clauza de salvagardare bilaterală	Articolul 3.10 (Aplicarea unei măsuri de salvagardare bilaterale)
Dispoziție (dispoziții) specifică (specifice) inclusă (incluse) în acord:	<p>Articolul 3.9 litera (c): „(c) «perioadă de tranziție» înseamnă o perioadă de 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord.”</p> <p>Articolul 3.11 alineatul (6): „(6) O parte nu poate aplica o măsură de salvagardare bilaterală: ... (c) după expirarea perioadei de tranziție, cu excepția cazului în care cealaltă parte își dă acordul.”</p>

Acord între Uniunea Europeană și Japonia pentru un parteneriat economic

Data aplicării	xx/xx/xxxx
Clauza de salvagardare bilaterală:	Articolele 2.5 (Măsuri de salvagardare în domeniul agriculturii) și 5.2 (Aplicarea măsurilor de salvagardare bilaterale)
Dispoziție (dispoziții) specifică (specifice) inclusă (incluse) în acord:	<p>Articolul 5.1 litera (d): „(d) «perioadă de tranziție» înseamnă, pentru o anumită marfă originară, perioada care începe la data intrării în vigoare a prezentului acord și se încheie la 10 ani după data finalizării reducerii sau eliminării taxelor vamale privind marfa respectivă în conformitate cu anexa 2-A.”</p>

Articolul 18 (Salvgardare) din anexa 2-C privind autovehiculele și piesele de schimb:

„(1) Pe o perioadă de 10 ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord, fiecare dintre părți își rezervă dreptul de a suspenda concesiile echivalente sau alte obligații echivalente în cazul în care cealaltă parte:

- (a) nu aplică sau încetează aplicarea unui regulament ONU care figurează în apendicele 2-C-1; sau
- (b) introduce sau modifică orice altă măsură de reglementare care anulează sau reduce avantajele aplicării unui regulament ONU care figurează în apendicele 2-C-1.

(2) Suspendările în temeiul alineatului (1) rămân în vigoare numai până în momentul luării unei decizii în conformitate cu procedura accelerată de soluționare a litigiilor menționată la articolul 19 din prezenta anexă sau până în momentul găsirii unei soluții acceptabile pentru ambele părți, inclusiv prin consultări în conformitate cu articolul 19 litera (b) din prezenta anexă, luându-se în considerare momentul care survine primul.”

Declarație comună a Parlamentului European și a Comisiei

Parlamentul European și Comisia sunt de acord cu privire la importanța unei cooperări strânse privind punerea în aplicare a acordurilor enumerate în anexa la Regulamentul (UE) 2019/287 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 februarie 2019 de punere în aplicare a clauzelor de salvagardare bilaterale și a altor mecanisme care permit retragerea temporară a preferințelor aferente anumitor acorduri comerciale încheiate între Uniunea Europeană și țări terțe. În acest scop, aceste instituții sunt de acord că în cazul în care Parlamentul European adoptă o recomandare privind deschiderea unei anchete de salvagardare, Comisia analizează cu atenție dacă sunt întrunite condițiile specificate în regulamentul privind deschiderea unei anchete din oficiu. În cazul în care Comisia consideră că aceste condiții nu sunt întrunite, aceasta prezintă un raport comisiei responsabile a Parlamentului European, care cuprinde o explicație privind toți factorii relevanți pentru deschiderea unei astfel de anchete.

REGULAMENTUL (UE) 2019/288 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 13 februarie 2019****de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește anumite norme referitoare la plățile directe și la sprijinul pentru dezvoltarea rurală în anii 2019 și 2020**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

după consultarea Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ este actualul cadru juridic care reglementează sprijinul pentru dezvoltarea rurală. Regulamentul menționat prevede sprijin pentru zonele care se confruntă cu constrângeri naturale, altele decât zonele montane. Având în vedere prelungirea, prin Regulamentul (UE) 2017/2393 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, până în 2019, a termenului-limită pentru noua delimitare a zonelor care se confruntă cu constrângeri naturale, altele decât zonele montane, și perioada mai scurtă de adaptare pentru fermierii care nu vor mai fi eligibili pentru plăți, plățile tranzitorii degresive care încep abia în 2019 ar trebui să înceapă la maximum 80 % din plățile medii fixate în perioada de programare 2014-2020. Nivelul plăților ar trebui stabilit în așa fel încât nivelul final în 2020 să fie jumătate din nivelul inițial.
- (2) Pentru a se oferi asistență statelor membre și părților interesate în vederea pregătirii la timp a punerii în aplicare a viitoarei politici agricole comune (PAC) și pentru a se asigura o trecere ușoară în următoarea perioadă de programare, ar trebui să se clarifice faptul că este posibil să se finanțeze prin asistență tehnică la inițiativa Comisiei activități legate de pregătirea punerii în aplicare a viitoarei PAC.
- (3) Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ este actualul cadru juridic care reglementează plățile directe. Deși majoritatea dispozițiilor din regulamentul menționat se pot aplica atât timp cât regulamentul respectiv rămâne în vigoare, alte dispoziții se referă în mod explicit la anii calendaristici 2015-2019, care intră sub incidența cadrului financiar multianual 2014-2020. În cazul altor câteva dispoziții, aplicabilitatea lor după anul calendaristic 2019 nu a fost prevăzută în mod explicit. În iunie 2018, Comisia a prezentat o propunere pentru un nou regulament de înlocuire a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013, dar numai de la 1 ianuarie 2021. Prin urmare, este oportun să se efectueze unele ajustări tehnice ale Regulamentului (UE) nr. 1307/2013, astfel încât să poată fi aplicat fără probleme în anul calendaristic 2020.
- (4) Obligația prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, de a reduce cuantumul plăților directe care urmează să fie acordate unui fermier într-un anumit an calendaristic pentru partea din sumă care depășește 150 000 EUR, continuă să se aplice atât timp cât regulamentul respectiv este în vigoare. Cu toate acestea, articolul respectiv prevede doar o obligație de notificare pentru statele membre în ceea ce privește deciziile lor și produsul estimat al reducerii respective pentru anii 2015-2019. În vederea asigurării continuității sistemului existent, statele membre ar trebui, de asemenea, să notifice deciziile lor privind anul 2020 și produsul estimat al reducerii pentru anul respectiv.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 31 ianuarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 12 februarie 2019.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2017/2393 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), (UE) nr. 1306/2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune, (UE) nr. 1307/2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune, (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și (UE) nr. 652/2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor (JO L 350, 29.12.2017, p. 15).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

- (5) Flexibilitatea între piloni este un transfer opțional de fonduri între plățile directe și dezvoltarea rurală. În temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre pot utiliza această flexibilitate în ceea ce privește anii calendaristici 2014-2019. Pentru a se garanta că statele membre își pot menține propria strategie, flexibilitatea dintre piloni ar trebui să fie disponibilă și pentru anul calendaristic 2020, care corespunde exercițiului financiar 2021.
- (6) Ca o consecință a modificării articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește anul calendaristic 2020, este oportun să se adapteze trimiterile la articolul respectiv în contextul obligației statelor membre de a reduce sau de a majora linear valoarea drepturilor la plată ca urmare a fluctuațiilor plafonului național anual rezultate în urma notificărilor lor privind aplicarea flexibilității între piloni.
- (7) Prin urmare, Regulamentele (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 ar trebui modificate în consecință.
- (8) Pentru ca statele membre să dispună imediat de flexibilitatea necesară și pentru a se asigura continuitatea politicii de dezvoltare rurală în ultimii ani ai perioadei de programare 2014-2020, ar trebui să se prevadă o excepție de la termenul de opt săptămâni menționat la articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (9) Pentru ca statele membre să dispună imediat de flexibilitatea necesară și pentru a se asigura continuitatea politicii de dezvoltare rurală în ultimii ani ai perioadei de programare 2014-2020, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 martie 2019,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1305/2013

Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 31 alineatul (5), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf, dacă plățile degresive încep doar din anul 2019, nivelul lor începe la maximum 80 % din plata medie fixată în perioada de programare 2014-2020. Nivelul plăților se fixează în așa fel încât nivelul final în 2020 să fie jumătate din nivelul inițial.”

2. La articolul 51 alineatul (1), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„FEADR poate finanța activități de pregătire pentru punerea în aplicare a PAC în perioada de programare ulterioară.”

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1307/2013

Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru fiecare stat membru, pentru fiecare an calendaristic, produsul estimat al reducerii plăților menționat la articolul 11 (care este reflectat de diferența dintre plafonul național prevăzut în anexa II, la care se adaugă cuantumul disponibil în conformitate cu articolul 58, și plafonul net prevăzut în anexa III) este pus la dispoziție ca sprijin din partea Uniunii finanțat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR).”

2. La articolul 11 alineatul (6), se adaugă următorul paragraf:

„Pentru anul 2020, statele membre notifică Comisiei deciziile luate în conformitate cu prezentul articol, precum și orice produs estimat al reducerilor până la 31 decembrie 2019.”

3. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Până la 31 decembrie 2019, statele membre pot decide să pună la dispoziție, sub formă de sprijin suplimentar finanțat din FEADR în exercițiul financiar 2021, până la 15 % din plăfoanele lor naționale anuale pentru anul calendaristic 2020 stabilite în anexa II la prezentul regulament. Ca urmare, cuantumul corespunzător nu mai este disponibil pentru acordarea plăților directe. Respectiva decizie trebuie notificată Comisiei până la 31 decembrie 2019 și stabilește procentajul ales.”;

(b) la alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„Până la 31 decembrie 2019, statele membre pot decide să pună la dispoziție, sub formă de plăți directe, până la 15 % sau, în cazul Bulgariei, Estoniei, Spaniei, Letoniei, Lituaniei, Poloniei, Portugaliei, României, Slovaciei, Finlandei și Suediei, până la 25 % din cuantumul alocat pentru sprijinul finanțat din FEADR în exercițiul financiar 2021 prin legislația Uniunii adoptată după adoptarea de către Consiliu a regulamentului relevant în temeiul articolului 312 alineatul (2) din TFUE. Ca urmare, cuantumul corespunzător nu mai este disponibil pentru sprijin finanțat din FEADR. Respectiva decizie trebuie notificată Comisiei până la 31 decembrie 2019 și stabilește procentajul ales.”

4. La articolul 22, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Dacă plafonul pentru un stat membru stabilit de Comisie în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol diferă de cel din anul precedent ca urmare a unei decizii luate de statul membru respectiv în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, cu articolul 14 alineatul (1) sau (2), cu articolul 42 alineatul (1), cu articolul 49 alineatul (1) al doilea paragraf, cu articolul 51 alineatul (1) al doilea paragraf sau cu articolul 53, statul membru respectiv reduce sau majorează linear valoarea tuturor drepturilor la plată, pentru a asigura conformitatea cu alineatul (4) din prezentul articol.”

Articolul 3

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 martie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 13 februarie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO